

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Til hr. Holger K. Nielsen vil jeg sige, at jeg synes, man skal huske, når man taler om Amsterdamtraktatafstemningen i 1998, at hele beskæftigelsesstrategien, hele billedet af ØMU'en og den fælles valuta er klart tydeligere i dag end for bare 2 år siden, og derfor har vi skønnet, at det politisk var rigtigst og bedst for Danmark at tage en afstemning nu.

Det er da rigtigst, at Den Europæiske Centralbank ikke skal sidde og tage nationale hensyn, men den danske Nationalbank sidder altså heller ikke og tager amtslige eller kommunale hensyn. Dens hovedopgave er at sørge for, at der er orden i pengepolitikken, og det, der er vores opgave i det politiske samarbejde i Europa, er ligesom i det politiske samarbejde, vi har i Folketinget, at kæmpe for alt det, vi i øvrigt politisk vil forfølge, og ikke bruge tid på at skændes om, hvorvidt Nationalbankens vedtægter nu opfylder de målsætninger, vi har. Den diskussion tager vi på et andet tidspunkt i den politiske kamp.

Til hr. Frank Aaen om bøder for beskæftigelsespolitik: Hvis man kender reglerne, der handler om vedvarende orden i økonomien og gennemsnitstal og over tid osv., er sagen jo den, at hvis man skal have en valuta til at hænge sammen, er man nødt til at have nogle regler, som folk skal overholde. Det afgørende for os er, at i og med at vi har orden i økonomien, kan vi faktisk – som vi har gjort her i Danmark siden 1993 – godt kombinere det med at skabe økonomisk vækst og beskæftigelse. Jeg vil gerne sige, hvis vi igen ser tilbage til 1993, at i kraft af den økonomi, vi har, og det styr, vi har på dansk økonomi, vil vi stadig have mulighed for at lave en økonomisk kickstart, som er betydelig kraftigere end den, vi lavede i 1993, så det er en falsk problemstilling at komme frem med i denne sammenhæng.

Jeg vil også gerne sige til hr. Frank Aaen, at det lyder jo nærmest, som om vi hænger og blaffer i luften, og at vi sådan set kan gøre alt alene og hver for sig. Kendsgerningen er jo, at de økonomiske vilkår, der gælder i vore nabolande, som vi handler med, også indvirker med fuld styrke på vore egne økonomiske muligheder og under alle omstændigheder på vores beskæftigelse.

Formanden:

Hr. Thulesen Dahl, og det er sidste runde.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Er hr. Claus Larsen-Jensens seneste bud på, hvorfor der er en ny situation i forhold til foråret 1998, at vi nu har Amsterdamtraktaten? Helt ærligt: Den var altså kendt i foråret 1998. Vi vidste, at vi skulle til folkeafstemning om Amsterdamtraktaten, så det var da ikke noget ukendt fænomen.

Og må jeg så minde hr. Claus Larsen-Jensen om, at vi såmænd ikke engang behøver at gå helt tilbage til Folketingsvalgkampen i marts 1998 for at finde garantier fra Socialdemokratiet om, at forbeholdene ville bestå i valgperioden. Næh, om aftenen den 28. maj, efter at et flertal havde stemt ja til Amsterdamtraktaten og dermed skabt det nye grundlag, som hr. Claus Larsen-Jensen nu henviser til, erklærede både statsministeren og økonomiministeren, at der ikke kom nogen folkeafstemning om forbeholdene.

Socialdemokratiet havde endda lige været igennem en diskussion om, hvorvidt man skulle lade forbeholdene indgå i regeringsgrundlaget for at vise vælgerne, at man virkelig tog valgløfterne alvorligt. Men det var der ikke behov for, blev der sagt til kritikerne, for garantien var der jo, så der var ingen grund til at skrive noget ned, og Ole Stavad satte som næstformand for Socialdemokratiet endda trumf på ved at sige, at et løfte er jo lige så godt mundtligt som skriftligt, i hvert fald dér, hvor han kommer fra. Det sagde nordjyden Ole Stavad dengang.

Kan hr. Claus Larsen-Jensen slet ikke erindre de ting? Det er altså ikke så lang tid siden, det er sket, så lad være med at snakke udenom, men svar på de spørgsmål, der bliver stillet.

(Kort bemærkning).

Thorstein Theilgaard (SF):

Jeg kunne forstå på hr. Claus Larsen-Jensen, at han var lidt irriteret over, at nejsiden skulle indgyde befolkningen falsk tryghed, og så vil jeg spørge:

Vi har statsministerens garanti for, at vi kan melde os ud af ØMU'en igen, hvis vi skulle fortryde om 3, 4, 5, 7 år, eller hvornår det nu måtte være, og at han oven i købet har fået det meget nøje undersøgt. Hvordan vil hr. Claus Larsen-Jensen karakterisere statsministerens udtalelse, når kommissionsformanden Prodi siger, at det er noget sludder, og når vi kigger på det notat, regeringen efterfølgende fik fremskaffet, og